

Hồi thứ 52

Châu Nhật Thanh gắng công tìm Thánh chúa Dương Trường Kỳ chịu tội lạy Thiên tử

Nói về Châu nhật Thanh tìm kiếm Thiên tử, từ lúc ban trưa cho tới chiều tối mới được tin, vào nhà Hoa Kỳ mà hỏi thăm.

Thiên tử nghe tiếng Châu Nhật Thanh hỏi, lật đật bước ra.

Tôi chúa gặp nhau, mừng rỡ hết sức.

Châu Nhật Thanh tỏ bày các việc cho Thiên tử nghe.

Thiên tử cũng tỏ bày các việc Hồng Phúc cứu giá cho Châu Nhật Thanh nghe. Cả nhà Nghe đến việc ấy lòng rất vui mừng.

Rạng ngày Thiên tử nói với Quách Lễ Văn rằng:

- Chẳng nay thì mai, quan Tuần phủ cũng sai người tiếp rước gia quyến Quách huynh về nhà. Chừng ấy ắt được an ổn, không có điều gì lo sợ. Bây giờ đây cha chỉ tôi tính phải từ giã đi qua xứ khác.

Quách Lễ Văn nói:

- Ân công đã hết lòng hết sức cứu giúp chúng tôi như vậy, ơn ấy ví tày non biển, nhưng bây giờ việc chưa được an, nên tôi không biết lấy gì báo đáp, vậy xin ân công ở nán vài ngày, chờ tôi trở về nhà được rồi sẽ đền ơn cho ân công lên đường.

Nói rồi rơi lụy ròng ròng.

Thiên tử thấy Quách Lễ Văn có lòng trung hậu như vậy thì an ủi rằng:

- Tôi đi đây có công vụ cho nên không dám diên trì, để tôi nói thật cho mà nghe: Nguyên tôi là môn sinh của Trần Hoàng Mưu, còn quan Tuần phủ Tích Giang đó là anh em bạn thiết với tôi, hễ trong thơ tôi muốn điều gì thì va cũng làm y như vậy, và tôi đã có khiến va phải truyền lại cho Tri phủ, khiến Tri phủ phải làm cho minh bạch các chuyện oan khúc của Quách huynh, rồi rước Quách huynh và quý quyến về nhà mà ở yên như cũ.

Quách Lễ Văn nghe nói như vậy liền quì lạy mà rằng:

- Ngã ra lão gia là một vị quý nhân mà tôi không biết, cúi xin lão gia miễn chấp.

Thiên tử nói:

- Nào có lỗi gì mà tôi phòng chấp.

Bạc Long cũng quì lạy Thiên tử mà rằng:

- Nay lão gia có công vì muốn ra đi, thì tôi cũng không dám cầm. song lão gia với tôi thuở nay chưa từng quen biết, mới gặp một lần mà lại ra công cứu vớt như vậy ơn đáng ghi xương tạc dạ, không biết từ rày đến sau còn khi nào gặp mặt lão gia hay không.

Nói rồi thì cũng rơi lụy ròn ròn.

Thiên tử nói:

- Nếu Bạc huynh có lòng bịn rịn, muốn cho ngày sau gặp nhau, vậy thì để tôi viết một phong thư, được cho Bạc huynh đem đến Kinh sư giao cho Trần Hoảng Mưu tin đã được hai chữ công danh, lại được có ngày gặp mặt.

Bạc Long nghe nói cảm tạ vô cùng.

Hồng Phúc thấy vậy đứng dậy thưa cùng Thiên tử rằng:

- Nếu lão gia có thể như vậy thì xin lão gia làm ơn cho tôi một phong thư, được tôi đi với Bạc huynh thẳng đến Kinh sư mà lập công với đời.

Thiên tử nói:

- Dầu người không nói ta cũng chẳng quên. Thôi, để ta làm một phong thư, nhị vị đem đến giao cho Tuần phủ Tích Giang, thì người giúp cho tiền bạc mà làm lộ phí, lại có sai người đưa tới Kinh Sư kéo nhị vị còn chưa biết đường.

Bạc Long và Hồng Phúc mừng rỡ khôn cùng.

Thiên tử viết hai đạo thánh chỉ, một để dẫn Cung Ôn Như phải xuất của kho mà cấp tiền lộ phí cho Bạc Long và Hồng Phúc, lại phải sai người đưa tới Kinh sư, một đạo thì khiến Trần Hoảng Mưu phong cho Hồng Phúc làm chức Đô ti còn Bạc Long thì làm chức Tổng binh, như chưa có chỗ khuyết thì để kinh mà chờ.

Viết rồi niêm phong thư lại, giao cho Bạc Long mà rằng:

- Khi có phủ huyện đến đây rước Quách huynh về nhà xong rồi, thì Bạc huynh phải đi với Hồng huynh đến dinh Tuần phủ trao thư này cho người xem, rồi phải lãnh lấy tiền bạc thẳng đến Kinh Sư trao thư này cho Trần Hoảng Mưu thì anh em ta ắt có ngày gặp mặt.

Bạc Long, Hồng Phúc quì lạy Thiên tử mà tạ ơn.

Lúc ấy Quách Lễ Văn dất hết gia quyến ra đó quì lạy Thiên tử mà tạ ơn cứu vớt.

Hoa Kỳ dọn một tiệc rượu được đưa thiên tử lên đường.

Mãn tiệc rồi Thiên tử từ giã mấy người ấy đi với Châu Nhật Thanh mà qua phủ Kim Hoa.

Nói về Dương Trường Kỳ từ lúc bị thua Thiên tử, kéo binh về thành an nghỉ một đêm.

Rạng ngày lại điểm binh thêm quyết ý tìm bắt Thiên tử cho được, nhưng quân sĩ nơi Gia Hưng thuở nay chưa gặp giặc giữ, nay bị Thiên tử giết thác rất nhiều, lòng đã kinh hãi cho nên tuy nhiều kẻ biết thiên tử ở nhà Hoa Kỳ, song người nào cũng nói không biết, được cho khỏi việc chinh chiến. Vì vậy cho nên trong mấy ngày ấy Quách Lễ Văn ăn ở được bình an.

Ngày kia Tri phủ là Dương Trương Kỳ đương ngồi bàn tính về việc tập nã, xảy có quân sĩ chạy vào báo rằng:

- Quan Tuần phủ sai một vị Trúng quân đến nói có việc cần kíp, xin ra mắt lão gia.

Dương Trương Kỳ nghe báo thì lấy làm lạ mà nghĩ rằng:

- Lạ này, việc gì mà quan Tuần phủ lại sai Trung quân đến đây làm gì kìa, không lẽ người lại rõ biết trong việc giao chiến mấy ngày!

Bèn lật đặt bước ra, rước Trung quân vào, rồi mời ngồi mà hỏi rằng:

- Quan Tuần phủ sai nhân huynh đến đây, chẳng hay có việc gì chẳng ?

Trung quân nói:

- Nay có việc cơ mật, xin lão gia đuổi hết quân hầu ra ngoài tôi tỉ sẽ tỏ cho mà nghe.

Tri phủ nghe theo, bèn đuổi quân hầu ngoài rồi hỏi Trung quân rằng:

- Quan Tuần phủ dạy việc gì xin nhân huynh nói cho tôi rõ.

Trung quân nói:

- Vì lão gia nghe lời Tri huyện mà lầm lỗi lớn, còn Tri huyện thì xử đoán không minh, mắc tội cùng Thiên tử cho nên Thiên tử truyền chỉ cho quan Tuần phủ dạy phải lập tức đem tờ thánh chỉ đến truyền cho lão gia hay.

Nói rồi bèn lấy tờ thư của quan Tuần phủ trao cho Tri huyện xem. Tri huyện xem rồi lật đặt đặt bày hương án mà đọc thánh chỉ. Trung quân để tờ thánh chỉ trên hương án.

Tri phủ quì đọc thánh chỉ xong rồi thì run rẩy lập cập mà rằng:

- Tội tôi thật đáng muôn thác !

Bèn quì lạy hương án ba lạy rồi mới đứng dậy nói với Trung quân rằng:

- Nhờ nhân huynh về bẩm với quan Tuần phủ, xin người giúp tôi một phen, tôi cùng Thiên tử mà nói việc ấy thật tôi không biết, cho nên mới lỗi lầm. Vả lại các điều oan khúc của Quách Lễ Văn, tôi chưa hỏi đến, mà Tri huyện cũng chưa tỏ thật cho tôi nghe. Bây giờ Quách Lễ Văn đến ở nhà nào không biết, phải gì biết rõ Thiên tử ở đâu thì tôi đến đó nà chịu tội.

Bèn ngồi suy nghĩ một hồi, mới kêu vài tên quân tâm phúc khiến phải ra thành dò thám cho biết Quách Lễ Văn ở tại nhà nào, rồi sẽ trở về thưa lại.

Hai tên quân tâm phúc ấy vâng lệnh ra đi.

Giây lâu có Tri huyện Gia Hưng là Châu Thử Văn đến ra mắt. Dương Trương Kỳ tỏ thuật các việc cho Tri huyện nghe.

Tri huyện kinh hãi lật đặt cởi mào quì mọp trước bàn hương án mà chịu tội.

Trung quân trách Tri huyện rằng:

- Ngày trước quan Tuần phủ có kể các điều gian ác của Châu Dụng Oai cho lão gia nghe, người lại có thuật chuyện Thiên tử cải tên là Cao Thiên Tử dạo khắp các tỉnh miệt

Giang Nam, trừ khử tham quan ô lại đã nhiều, có sao lão gia hãy còn không biết Thiên tử mà làm lỗi lớn như vậy, có phải là tự chiêu kỳ họa chăng ?

Tri huyện làm thỉnh không nói gì được.

Giây lâu hai tên quân tâm phúc của Tri phủ trở về báo rằng:

- Tôi đã dò được tin chắc Quách Lễ Văn và gia quyến đều ở tại nhà Hoa Kỳ, cách thành chừng năm sáu dặm.

Tri Phủ nghe báo như vậy, còn đương suy nghĩ, ý cũng muốn đi, song còn nhút nhát.

Trung quân nói:

- Nay đã rõ biết tông tích Thiên tử thì phải đến đó xin người dung thứ, họa may người có rộng lượng cho mà nhờ.

Tri phủ khen phải, liền hỏi Tri huyện đi với mình đến nhà Hoa Kỳ.

Trung quân nói:

- Tôi đã đến đây thì cũng nên đi với nhị vị lão gia một phen, cho được một là thấy mặt Thiên tử, hai là xin người dung thứ cho nhị vị lão gia.

Tri Phủ và Tri huyện đều khen phải.

Bèn dắt nhau ra thành, kiếm nhà Hoa Kỳ đi tới.

Đến nơi Tri Phủ và Tri huyện vào nhà, thấy có một người đương đứng trước cửa thì hỏi người ấy rằng:

- Nhà này có phải là nhà của Hoa Kỳ chăng ?

Người ấy đáp rằng:

- Phải, vậy chớ liệt vị là ai, đến đây hỏi về việc chi, xin nói cho tôi rõ.

Tri Phủ nói:

- Tôi chẳng phải là có ý muốn kiếm Hoa Kỳ làm chi, vì có một người bằng hữu của tôi tên là Quách Lễ Văn đến ngụ nhà này, cho nên tôi muốn hỏi thăm và nói chuyện cùng người ấy.

Trung quân bước lại chỉ Tri phủ và Tri huyện mà nói với người ấy rằng:

- Nhị vị lão gia đây, một người là Tri phủ, một người là Tri huyện đều nhậm tại đây, nay nghe Thiên tử ngụ tại nhà này, che nên đến đây triều kiến.

Người ấy nghe nói như vậy mới rõ là Tri phủ, Tri huyện đến kiếm Quách Lễ Văn thì run rẩy lập cập quì mọp xuống đất mà thưa rằng:

- Tôi là gia đình của Hoa Kỳ, thuở nay chưa tới nha môn, cho nên không biết nhị vị lão gia mà cung kính, nếu có điều gì thất lễ, xin nhị vị rộng lượng thứ dung.

Tri phủ nói:

- Ta chẳng chấp nhất gì đâu mà phòng sợ, ta muốn đến đây ra mắt thiên tử, nếu người biết người ở đâu, mau mau chỉ giùm ta cảm ơn hết sức.

Tên gia đình ấy nói:

- Ở đây chẳng có Thiên tử nào hết, duy có ba người đàn ông và một bọn đàn bà con nít đến ngụ nhà này đã mấy ngày rày, ba người đàn ông ấy, một người họ Quách, một người họ Bạc và một người họ Hồng. Bây giờ còn ở nơi nhà sau, chớ không có Thiên tử nào hết.

Tri Phủ nói:

- Người hãy vào đó báo lại thì mới rõ biết có không.

Tên gia đình ấy chạy vào nhà sau thuật các lời Tri phủ đã nói với mình cho bọn Quách Lễ Văn nghe.

Chừng ấy bọn Quách Lễ Văn mới biết Cao Thiên Tử là đương triều thánh chúa, thì ai nấy đều thất kinh mà thương nghị với nhau, hỏi lại có ai làm điều tội lỗi cùng Thiên tử hay không. Ai nấy cũng nói không có.

Còn Tri Phủ và Tri huyện đứng chờ giây lâu không thấy gia đình ấy ra thì thẳng vào nhà sau mà hỏi Quách Lễ Văn rằng:

- Thiên tử đâu xin chỉ cho tôi ra mắt ?

Quách Lễ Văn đứng run lập cập không biết lời gì đáp lại.

Bạc Long bước tới thì lễ mà thưa rằng:

- Ở đây duy có một người quê ở Bắc kinh, tên là Cao Thiên Tử, hôm trước ra sức cứu giúp anh em tôi mà dắt đến ở nhà này, bây giờ người ấy đã từ giã qua phủ Kim Hoa rồi, còn Thiên tử thì chúng tôi không biết.

Tri phủ nghe nói như vậy thì định chắc là bọn Bạc Long cũng không biết Thiên tử. Bèn tỏ bày các việc và trao tờ tư của quan Tuần phủ cho bọn Bạc Long xem.

Quách Lễ Văn thấy trong tờ ấy nói mình là người vô tội, lại dạy làm tội bọn vu cáo và đòi Tri huyện về tỉnh thì lòng rất mừng, bèn day mặt qua hướng Bắc quì lạy tạ ơn Thiên tử.

Lúc ấy Hoa Kỳ, Bạc Long, Hồng Phúc cũng day mặt qua hướng Bắc mà lạy Thiên tử.

Tri phủ và Tri huyện đưa Quách Lễ Văn về nhà giao hết gia tài rồi mới từ giã trở lại nha môn.

Cách vài ngày Bạc Long và Hồng Phúc thấy Quách Lễ Văn về ở nhà bình yên vô sự, mới biết Thiên tử là người rộng lượng thì đem lòng cảm tạ vô cùng.

Bèn khiến Quách Lễ Văn dọn bàn hương án nơi giữa trời, khiến gia quyến day mặt qua hướng Bắc quì lạy tạ ơn Thiên tử.